

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-49-09

Druk nr 2058
Warszawa, 29 maja 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III).

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 grudnia 2005 roku został przyjęty w Genewie Protokół dodatkowy do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczący przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego (Protokół III).

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem dodatkowym, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III)

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III).

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Symbol Czerwonego Krzyża, zwany również Krzyżem Genewskim, jest jednym z najlepiej rozpoznawalnych symboli na świecie, utworzonym poprzez odwrócenie barw flagi szwajcarskiej. Powstał on na konferencji międzynarodowej w Genewie w 1863 r. jako znak rozpoznawczy ochotników niosących pomoc rannym żołnierzom. W rok później stał się uznanym międzynarodowo znakiem wojskowych służb medycznych. Ochotnicy zrzeszający się w krajowych stowarzyszeniach pomocy dali początek Międzynarodowemu Ruchowi Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy (RCKCP).

W 1864 r. podpisano Konwencję Genewską wprowadzającą podstawy prawne dla używania tego znaku. W późniejszych latach (1929 r.) uznano także jako znaki ochronne czerwony półksiężyc na białym tle oraz czerwony lew i słońce. Te trzy znaki zatwierdzono w art. 38 I Konwencji Genewskiej z 1949 r. jako znaki rozpoznawcze i ochronne wojskowych służb medycznych. Podstawowym zastosowaniem znaku w czasie konfliktu zbrojnego jest ochrona, ustanowiona przez Konwencje Genewskie. W części krajów muzułmańskich zamiast czerwonego krzyża używany jest znak czerwonego półksiężycy, spełniający te same funkcje.

Już od 1876 r. podejmowane były działania na rzecz ujednoczenia znaków RCKCP, ponieważ tylko „jedność znaku ochronnego może zapewnić jego międzynarodowe przestrzeganie”. Wraz z rezygnacją Islamskiej Republiki Iranu w 1980 r. z posługiwania się znakiem czerwonego lwa i słońca powstała szansa dokonania zmian. Projekty graficzne nowego znaku były szeroko konsultowane w środowiskach czerwonokrzyżkich, prawniczych i dyplomatycznych.

Ostatecznie projekt Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku, dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego (Protokół III), został opracowany i przedstawiony przez Połączoną Grupę Roboczą Państw i Międzynarodowego Ruchu Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy powołaną na spotkaniu Stałej Komisji Czerwonego Krzyża Międzynarodowego Ruchu Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy.

Na rok 2000 zaplanowane zostało zwołanie Konferencji Dyplomatycznej w sprawie przyjęcia projektu Protokołu III, jednakże ze względu na eskalację konfliktu bliskowschodniego Konferencję odwołano.

Na zorganizowaniu Konferencji i przyjęciu Protokołu III najbardziej zależało stronie izraelskiej oraz Stanom Zjednoczonym Ameryki, ze względu na stworzenie możliwości przystąpienia do Międzynarodowej Federacji Stowarzyszenia Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca dla izraelskiego stowarzyszenia humanitarnego Magen David Adom (Czerwona Gwiazda Dawida) oraz Palestyńskiego Towarzystwa Czerwonego Półksiężyca. Inicjatorem wszelkich działań związanych z opracowaniem i przyjęciem Protokołu III była Konfederacja Szwajcarska, jako Depozytariusz Konwencji Genewskich.

Ze względu na wielokrotnie akcentowany polityczny charakter Protokołu III, strona polska nie zgłosiła żadnych uwag do dobrze przygotowanego przez Grupę Roboczą tekstu Protokołu III, a także do projektu Zasad Procedowania Konferencji Dyplomatycznej, poświęconej Protokołowi III.

Konferencja Dyplomatyczna odbyła się ostatecznie w Genewie w dniach 5 – 8 grudnia 2005 r. Podczas obrad, podobnie jak 95 innych państw, Rzeczpospolita Polska głosowała za przyjęciem Protokołu III w obecnym brzmieniu. Polska podpisała Protokół III w dniu 20 czerwca 2006 roku.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Protokół III potwierdza i uzupełnia postanowienia czterech Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 r.: I Konwencji Genewska o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych, II Konwencji Genewska o polepszeniu losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu, III Konwencji Genewska o traktowaniu jeńców wojennych, IV Konwencji Genewska o ochronie osób cywilnych podczas wojny, przyjętych dnia 12 sierpnia 1949 r., które Rzeczpospolita Polska podpisała dnia 8 grudnia 1949 r. i ratyfikowała dnia 18 września 1954 r., (Dz. U. z 1956 r. Nr 38, poz. 171), oraz niektóre postanowienia Protokołów

dodatkowych do Konwencji Genewskich z 12 sierpnia 1949 r.: Protokołu I dotyczącego ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych oraz Protokołu II dotyczącego ochrony ofiar niemiędzynarodowych konfliktów zbrojnych, sporządzonych dnia 8 czerwca 1977 r., podpisanych przez Polskę dnia 12 grudnia 1977 r. i ratyfikowanych dnia 19 września 1991 r. (Dz. U. z 1992 r. Nr 41, poz. 175), poprzez wprowadzenie nowego znaku rozpoznawczego, tzw. „czerwonego kryształu”.

Wszystkie znaki zatwierdzone w Konwencjach Genewskich mają równy status. Warunki posługiwania się i poszanowania dla znaku z III Protokołu są identyczne z odpowiadającymi im warunkami dla znaków z Konwencji Genewskich.

Znaki czerwonego krzyża i czerwonego półksiężyca są podstawą wszelkiej działalności humanitarnej: winny chronić zarówno ofiary, jak i tych, którzy spieszą im z pomocą. Prawo używania znaku w Polsce regulują przepisy ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu (Dz. U. Nr 41, poz. 276) oraz przepisy Konwencji Genewskich. Nadużywanie znaku, zwłaszcza w celach handlowych i reklamowych, a także naśladownictwo, jest niedozwolone i podlega karze z mocy prawa.

Znak, spełniając funkcję ochronną, musi wywoływać właściwy odruch u walczących – odruch poszanowania i powściągliwości. Znak w znaczeniu informacyjnym wskazuje, zwłaszcza w czasie pokoju, że dana osoba lub obiekt są związane z Międzynarodowym Ruchem Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca – bądź to ze stowarzyszeniem krajowym Czerwonego Krzyża lub Czerwonego Półksiężyca, bądź to z Międzynarodową Federacją Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, bądź też z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża. Znak stanowi również symbol: Humanitaryzmu, Bezstronności, Neutralności, Niezależności, Dobrowolności, Jedności i Powszechności.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie umowy międzynarodowej oraz określenie źródeł finansowania

Związanie się Protokołem III do Konwencji Genewskich nie będzie miało wpływu na sytuację gospodarczą, społeczną, finansową i polityczną.

Odnosnie skutków prawnych, to w artykule 126 § 1 kodeksu karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 88 poz. 553) należałoby zapewnić ochronę prawną „znakowi z trzeciego Protokołu” na tej samej zasadzie, co znakowi Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. Co prawda art. 126 § 2 kodeksu karnego przewiduje odpowiedzialność karną za niezgodne z prawem międzynarodowym używanie „innego znaku chronionego przez prawo międzynarodowe”, to dla zapewnienia równego statusu wszystkich znaków należałoby jednak uzupełnić artykuł 126 § 1 kodeksu karnego o „znak z trzeciego Protokołu”.

Należy również uzupełnić artykuł 14 § 2 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu (Dz. U. z 1964 r. Nr 41, poz. 276) o zakaz używania niezgodnego z konwencjami międzynarodowymi „znaku z trzeciego Protokołu”.

Koniecznym będzie uaktualnienie normy obronnej nr NO-02-A032:2009 Emblemat genewski – Umieszczanie i maskowanie na obiektach medycznych na lądzie przyjmowanej przez Wojskowy Komitet Normalizacyjny na mocy decyzji Ministra Obrony Narodowej (decyzja nr 302/MON Ministra Obrony Narodowej z 17 grudnia 2001 r. w sprawie norm obronnych, Dz. Urz. MON z 2001 r. Nr 22, poz. 186).

4. Wybór trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Protokół III w artykule 9 przewiduje, że związanie się jego postanowieniami nastąpi w drodze ratyfikacji, a zgodnie z artykułem 11 wejdzie on w życie po upływie 6 miesięcy od daty złożenia 2 dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia Depozytariuszowi. Z uwagi na to, że dnia 14 lipca 2006 roku Konfederacja Szwajcarska złożyła – jako drugie państwo – dokument ratyfikacyjny Protokołu III, wszedł on w życie dnia 14 stycznia 2007 r.

Postanowienia Protokołu III do Konwencji Genewskich odnoszą się do wolności, praw i obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji oraz spraw uregulowanych w ustawie. Kwestie wpływu postanowień Protokołu III na prawo wewnętrzne zostało omówione wyżej (p. 3).

W związku z powyższym związanie Protokołem III powinno nastąpić w trybie art. 89 ust. 1 Konstytucji, w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Konsekwencją zastosowania przedmiotowego trybu będzie możliwość bezpośredniego stosowania Protokołu III po jego ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (art. 91 ust. 1 Konstytucji).

- a) podmioty prawa krajowego, których dotyczy umowa międzynarodowa

Protokół III dotyczy wojskowej służby medycznej i personelu religijnego sił zbrojnych.

- b) sposób, w jaki umowa dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Przyjęcie Protokołu III do polskiego porządku prawnego spowoduje konieczność objęcia ochroną prawną również „znaku z trzeciego Protokołu”. Co więcej, w ramach szkolenia z zakresu międzynarodowego prawa humanitarnego prowadzonego przez instytucje wojskowe i cywilne konieczne będzie wprowadzenie informacji o potrzebie ochrony „znaku z trzeciego Protokołu”.

- c) środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania umowy międzynarodowej

W celu zagwarantowania wypełniania postanowień Protokołu III konieczne będzie wprowadzenie zmian do przepisów wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej regulujących problematykę norm obronnych, zbiorów znaków i skrótów wojskowych, oraz kart i tabliczek tożsamości, a także do ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu oraz kodeksu karnego.

Lista państw-sygnatariuszy i państw-stron Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III)

Strony Państwa	Podpis	Ratyfikacja / Przystąpienie	Zastrzeżenie / Deklaracja
Republika Albanii		06.02.2008	
Republika Angoli	14.03.2006		
Republika Argentynska	13.03.2006		
Australia	08.03.2006		
Republika Austrii	08.12.2005		
Królestwo Belgii	08.12.2005		
Belize		03.04.2007	
Republika Boliwii	08.12.2005		
Bośnia i Hercegowina	14.03.2006		
Federacyjna Republika Brazylii	14.03.2006		
Republika Bułgarii	14.03.2006	13.09.2006	
Burkina Faso	07.12.2006		
Republika Burundi	08.12.2005		
Kanada	19.06.2006	26.11.2007	26.11.2007
Republika Zielonego Przylądka	10.01.2006		
Republika Chile	08.12.2005		
Republika Chorwacji	29.05.2006	13.06.2007	
Republika Cypryjska	19.06.2006	27.11.2007	
Republika Czeska	12.04.2006	23.05.2007	
Republika Kolumbii	08.12.2005		
Republika Konga	08.12.2005		
Republika Kostaryki	08.12.2005	30.06.2008	
Królestwo Danii	08.12.2005	25.05.2007	
Republika Dominikańska	26.07.2006		
Republika Ekwador	08.12.2005		
Republika Salwadoru	08.03.2006	12.09.2007	
Republika Estońska	14.03.2006	28.02.2008	
Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	13.03.2006		
Republika Fidżi		30.07.2008	
Republika Finlandii	14.03.2006	14.01.2009	
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	18.05.2006	14.10.2006	
Republika Francuska	08.12.2005		
Republika Federalna Niemiec	13.03.2006		
Republika Ghany	14.06.2006		
Republika Grecka	08.12.2005		
Gruzja	28.09.2006	19.03.2007	
Republika Gwatemali	08.12.2005	14.03.2008	
Republika Haiti	06.12.2006		
Republika Hondurasu	13.03.2006	08.12.2006	
Irlandia	20.06.2006		
Republika Islandii	17.05.2006	04.08.2006	

Państwo Izrael	08.12.2005	22.11.2007	22.11.2007
Jamajka	05.12.2006		
Republika Kenii	30.03.2006		
Republika Korei	02.08.2006		
Księstwo Lichtensteinu	08.12.2005	24.08.2006	
Republika Litewska	06.12.2006	28.11.2007	
Wielkie Księstwo Luksemburga	08.12.2005		
Republika Łotewska	20.06.2006	02.04.2007	
Republika Madagaskaru	08.12.2005		
Republika Malty	08.12.2005		
Meksykańskie Stany Zjednoczone	16.11.2006	07.07.2008	
Republika Mołdowy	13.09.2006	19.08.2008	19.08.2008
Księstwo Monako	15.03.2006	12.03.2007	
Republika Nauru	27.06.2006		
Królestwo Nepalu	14.03.2006		
Królestwo Niderlandów	14.03.2006	13.12.2006	
Republika Nikaragui	08.03.2006		
Królestwo Norwegii	08.12.2005	13.06.2006	
Nowa Zelandia	19.06.2006		
Republika Panamy	19.06.2006		
Republika Paragwaju	14.03.2006	13.10.2008	
Republika Peru	08.12.2005		
Rzeczpospolita Polska	20.06.2006		
Republika Portugalska	08.12.2005		
Republika Filipin	13.03.2006	22.08.2006	
Rumunia	20.06.2006		
Federacja Rosyjska	07.12.2006		
Republika San Marino	19.01.2006	22.06.2007	
Republika Serbii	31.03.2006		
Republika Sierra Leone	20.06.2006		
Republika Singapuru	02.08.2006	07.07.2008	
Republika Słowacka	25.04.2006	30.05.2007	
Republika Słowenii	19.05.2006	10.03.2008	
Królestwo Hiszpanii	23.12.2005		
Konfederacja Szwajcarska	08.12.2005	14.07.2006	
Królestwo Szwecji	30.03.2006		
Stany Zjednoczone Ameryki	08.12.2005	08.03.2007	
Zjednoczona Republika Tanzanii	08.12.2005		
Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego	08.12.2005		
Republika Togijska	26.06.2006		
Republika Turcji	07.12.2006		07.12.2006
Republika Ugandy		21.05.2008	
Ukraina	23.06.2006		
Wschodnia Republika Urugwaju	13.03.2006		
Republika Węgierska	19.06.2006	15.11.2006	
Republika Włoska	08.12.2005	29.01.2009	
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	08.12.2005		

**Protokół dodatkowy do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku
dotyczący przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego
(Protokół III)**

Preambuła

Wysokie Umawiające się Strony,

(PP1) Potwierdzając postanowienia Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku (w szczególności artykułów 26, 38, 42 i 44 Pierwszej Konwencji Genewskiej) oraz, tam gdzie obowiązują, ich Protokołów dodatkowych z dnia 8 czerwca 1977 roku (w szczególności artykułów 18 i 38 I Protokołu Dodatkowego i artykułu 12 II Protokołu Dodatkowego), które dotyczą używania znaków rozpoznawczych,

(PP2) Pragnąc uzupełnić wyżej wymienione postanowienia w celu wzmocnienia ich wartości ochronnej i uniwersalnego charakteru,

(PP3) Biorąc pod uwagę, że niniejszy Protokół nie narusza praw Wysokich Umawiających się Stron do dalszego używania znaków w zgodzie z ich zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, z Protokołów Dodatkowych do nich,

(PP4) Przypominając, że obowiązek poszanowania osób i obiektów, chronionych przez Konwencje Genewskie oraz Protokoły Dodatkowe do nich, wywodzi się z ich statusu chronionego prawem międzynarodowym i jest niezależny od używania znaków rozpoznawczych, oznaczeń lub sygnałów,

(PP5) Podkreślając, że znakom rozpoznawczym nie nadano znaczeń religijnych, etnicznych, rasowych, regionalnych ani politycznych,

(PP6) Podkreślając wagę zapewnienia pełnego poszanowania zobowiązań dotyczących znaków ochronnych, określonych w Konwencjach Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, w Protokołach Dodatkowych do nich,

(PP7) Przypominając, że artykuł 44 Pierwszej Konwencji Genewskiej dokonuje rozróżnienia pomiędzy ochronnym i identyfikacyjnym używaniem znaków rozpoznawczych,

(PP8) Przypominając, że Stowarzyszenia Krajowe podejmujące działalność na terytorium innego Państwa muszą upewnić się, że znaki, którymi zamierzają się posługiwać w tego rodzaju działalności mogą być użyte w Państwie, na terytorium którego ta działalność ma miejsce, oraz w kraju lub krajach tranzytowych,

(PP9) Rozumiejąc problemy, jakie niektóre Państwa i Stowarzyszenia Krajowe mogą mieć z używaniem istniejących znaków rozpoznawczych,

(PP10) Mając na względzie determinację Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca dla zachowania ich obecnych nazw i znaków,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 - Przestrzeganie i zakres stosowania niniejszego Protokołu

1. Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się do przestrzegania i zapewnienia przestrzegania niniejszego Protokołu we wszelkich okolicznościach.
2. Niniejszy Protokół potwierdza i uzupełnia postanowienia czterech Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku („Konwencje Genewskie”), oraz tam, gdzie obowiązują, ich dwóch Protokołów Dodatkowych z dnia 8 czerwca 1977 roku („Protokoły Dodatkowe z 1977 roku”), dotyczących znaków rozpoznawczych, a mianowicie: czerwonego krzyża, czerwonego półksiężyca oraz czerwonego lwa i słońca, i powinien być stosowany w sytuacjach określonych w niniejszych postanowieniach.

Artykuł 2 - Znaki rozpoznawcze

1. Niniejszy Protokół wprowadza dodatkowy znak rozpoznawczy, w uzupełnieniu do i dla takich samych celów, dla których wprowadzono znaki rozpoznawcze Konwencji Genewskich. Te znaki rozpoznawcze posiadają równorzędny status.
2. Ten dodatkowy znak rozpoznawczy składa się z czerwonego obramowania w kształcie kwadratu, postawionego na swoim szczycie, na białym tle, i pozostaje w zgodności z ilustracją zamieszczoną w Aneksie do niniejszego Protokołu. Ten znak rozpoznawczy będzie określany w tym Protokole jako „znak z trzeciego Protokołu”.
3. Warunki używania i poszanowania znaku z trzeciego Protokołu są identyczne z warunkami ustalonymi dla znaków rozpoznawczych na mocy Konwencji Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, Protokołów Dodatkowych z 1977 roku.
4. Służba medyczna i personel religijny sił zbrojnych Wysokich Umawiających się Stron, bez uszczerbku dla własnych znaków, może czasowo używać każdego znaku rozpoznawczego, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego artykułu, jeżeli miałyby to wzmocnić ochronę.

Artykuł 3 – Identyfikacyjne używanie znaku z trzeciego Protokołu

1. Stowarzyszenia Krajowe tych Wysokich Umawiających się Stron, które zdecydowały się używać znaku z trzeciego Protokołu, mogą, używając ten znak zgodnie z odpowiednim prawodawstwem krajowym, wybrać inkorporowanie do tego znaku dla celów identyfikacyjnych:
 - a) znaku rozpoznawczego uznanego przez Konwencje Genewskie lub kombinację tych znaków; albo
 - b) innego znaku, który jest faktycznie stosowany przez Wysoką Umawiającą się Stronę i o którym powiadomiono inne Wysokie Umawiające się Strony oraz

Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża, za pośrednictwem depozytariusza, przed przyjęciem niniejszego Protokołu.

Inkorporowanie powinno być zgodne z ilustracją zamieszczoną w Aneksie do niniejszego Protokołu.

2. Stowarzyszenie Krajowe, które zdecyduje się na inkorporowanie innego znaku do znaku z trzeciego Protokołu, zgodnie z ustępem 1 powyżej, może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, używać nazwy tego znaku i posługiwać się nim w granicach własnego terytorium państwowego.
3. Stowarzyszenia Krajowe mogą, zgodnie z ustawodawstwem krajowym i w wyjątkowych okolicznościach oraz dla ułatwienia swojej działalności, czasowo używać znaku rozpoznawczego, o którym mowa w artykule 2 niniejszego Protokołu.
4. Niniejszy artykuł nie wpływa na status prawny znaków rozpoznawczych uznanych w Konwencjach Genewskich i w tym Protokole, jak również na status prawny jakiegokolwiek szczególnego znaku inkorporowanego dla celów informacyjnych zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4 - Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża i Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy

Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża i Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy oraz ich należycie upoważniony personel, mogą, w wyjątkowych okolicznościach i dla ułatwienia swojej pracy, używać znaku rozpoznawczego, o którym mowa w artykule 2 niniejszego Protokołu.

Artykuł 5 – Misje pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych

Służba medyczna i personel religijny biorące udział w operacjach pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, mogą, za zgodą uczestniczących Państw, używać jednego ze znaków rozpoznawczych wymienionego w artykułach 1 i 2.

Artykuł 6 – Zapobieganie nadużywaniu i karanie nadużywania

1. Postanowienia Konwencji Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, Protokołów dodatkowych z 1977 roku, regulujące zapobieganie nadużywaniu i karanie nadużywania znaków rozpoznawczych, mają równorzędne zastosowanie do znaku z trzeciego Protokołu. W szczególności, Wysokie Umawiające się Strony podejmą wszelkie niezbędne środki dla zapobiegania i karania, w każdym czasie, każdego nadużywania znaków rozpoznawczych i ich nazw, wymienionych w artykułach 1 i 2, łącznie z ich podstępnym używaniem oraz z używaniem jakiegokolwiek znaku, bądź nazwy stanowiących ich imitację.
2. Bez uszczerbku dla postanowień ustępu 1, Wysokie Umawiające się Strony mogą zezwolić wcześniejszym użytkownikom znaku z trzeciego Protokołu lub jakiegokolwiek innego znaku, stanowiącego jego imitację, na dalsze jego używanie, pod warunkiem że takie używanie nie będzie tego rodzaju, by w czasie konfliktu zbrojnego sprawiało wrażenie przyznania im ochrony z Konwencji Genewskich oraz,

tam gdzie obowiązują, z Protokołów dodatkowych z 1977 roku, i pod warunkiem że prawo do takiego używania było nabyte przed przyjęciem tego Protokołu.

Artykuł 7 - Upowszechnianie

Wysokie Umawiające się Strony podejmą się, zarówno w czasie pokoju jak i w czasie konfliktu zbrojnego, upowszechnić w swych krajach niniejszy Protokół w sposób możliwie szeroki, a w szczególności włączyć go do programów szkolenia wojskowego i zachęcić ludność cywilną do zaznajomienia się z nim tak, aby dokument ten był znany siłom zbrojnym i ludności cywilnej.

Artykuł 8 - Podpisanie

Niniejszy Protokół będzie otwarty do podpisania przez Strony Konwencji Genewskich w dniu jego przyjęcia i pozostanie otwarty przez okres 12 miesięcy.

Artykuł 9 - Ratyfikacja

Niniejszy Protokół powinien być ratyfikowany tak szybko, jak będzie to możliwe. Dokumenty ratyfikacyjne powinny zostać złożone Szwajcarskiej Radzie Związkowej - depozytariuszowi Konwencji Genewskich i Protokołów Dodatkowych z 1977 roku.

Artykuł 10 - Przystąpienie

Niniejszy Protokół będzie otwarty do przystąpienia dla każdej Strony Konwencji Genewskich, która go nie podpisała. Dokumenty przystąpienia zostaną złożone u depozytariusza.

Artykuł 11 - Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wejdzie w życie 6 miesięcy po złożeniu u depozytariusza dwóch dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia.
2. Dla każdej Strony Konwencji Genewskich, która potem ratyfikuje albo przystąpi do Protokołu, wejdzie on w życie 6 miesięcy po złożeniu przez tę Stronę dokumentu ratyfikacyjnego albo przystąpienia.

Artykuł 12 - Stosunki traktatowe po wejściu w życie niniejszego Protokołu

1. Jeżeli Strony Konwencji Genewskich są zarazem Stronami niniejszego Protokołu, wtedy Konwencje te będą stosowane w brzmieniu uzupełnionym niniejszym Protokołem.
2. Jeżeli jedna ze Stron do konfliktu nie została związana niniejszym Protokołem, wtedy Strony Protokołu pozostają nim związane w swych wzajemnych stosunkach. Będą one również związane niniejszym Protokołem w stosunku do każdej Strony, która nie jest nim związana, jeżeli uzna ona i zastosuje jego postanowienia.

Artykuł 13 - Poprawki

1. Każda Wysoka Umawiająca się Strona może proponować poprawki do niniejszego Protokołu. Tekst każdej proponowanej poprawki powinien być przekazany depozytariuszowi, który zadecyduje, po konsultacji ze wszystkimi Wysokimi Umawiającymi się Stronami, z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża i Międzynarodową Federacją Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, czy należy zwołać konferencję w celu rozważenia proponowanej poprawki.
2. Depozytariusz zaprosi na tę konferencję wszystkie Wysokie Umawiające się Strony, oraz Strony Konwencji Genewskich, niezależnie od tego, czy są sygnatariuszami niniejszego Protokołu.

Artykuł 14 - Wypowiedzenie

1. W razie wypowiedzenia niniejszego Protokołu przez Wysoką Umawiającą się Stronę, wypowiedzenie nabiera mocy wyłącznie po upływie jednego roku od otrzymania dokumentu wypowiedzenia. Jeżeli jednak po upływie tego roku Strona wypowiadająca zaangażowana jest w konflikt zbrojny lub okupację, wypowiedzenie nie będzie skuteczne przed zakończeniem tego konfliktu zbrojnego lub okupacji.
2. Wypowiedzenie powinno być notyfikowane w formie pisemnej depozytariuszowi, który powiadomi o tym wszystkie Wysokie Umawiające się Strony.
3. Wypowiedzenie będzie skuteczne tylko w odniesieniu do Strony wypowiadającej.
4. Jakikolwiek wypowiedzenie zgodne z postanowieniem ustępu 1 nie będzie miało wpływu na zobowiązania, już wiążące Stronę wypowiadającą na podstawie niniejszego Protokołu, w związku z konfliktem zbrojnym lub okupacją, odnoszące się do jakiegokolwiek czynu popełnionego zanim wypowiedzenie stało się skuteczne.

Artykuł 15 - Notyfikacje

Depozytariusz poinformuje Wysokie Umawiające się Strony jak również Strony Konwencji Genewskich, niezależnie od tego, czy są sygnatariuszami niniejszego Protokołu, czy też nie, o:

- a) podpisach złożonych pod niniejszym Protokołem i o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych i przystąpienia, zgodnie z artykułami 8, 9 i 10;
- b) dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z artykułem 11, w ciągu 10 dni od daty jego wejścia w życie;
- c) powiadomieniach otrzymywanych, zgodnie z artykułem 13;
- d) wypowiedzeniach, zgodnie z artykułem 14.

Artykuł 16 - Rejestracja

1. Po wejściu w życie niniejszego Protokołu depozytariusz powinien przekazać go Sekretariatowi Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i opublikowania, zgodnie z postanowieniami artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Depozytariusz powiadomi również Sekretariat Organizacji Narodów Zjednoczonych, o wszystkich otrzymanych ratyfikacjach, przystąpieniach i wypowiedzeniach niniejszego Protokołu.

Artykuł 17 - Teksty autentyczne

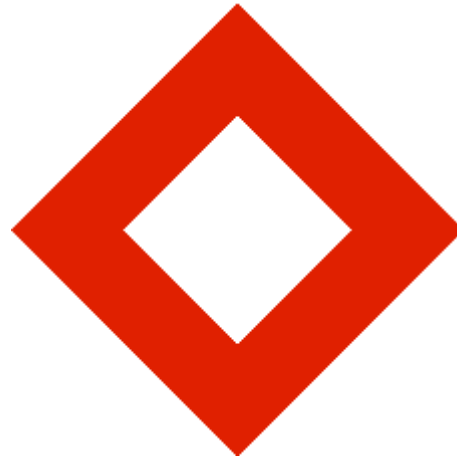
Oryginał niniejszego Protokołu, którego teksty w języku arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne, zostanie złożony u depozytariusza, który przekaże jego uwierzytelnione kopie wszystkim Stronom Konwencji Genewskich.

ANEKS

ZNAK Z TRZECIEGO PROTOKOŁU

(artykuł 2, ustęp 2 oraz artykuł 3, ustęp 1 Protokołu)

Artykuł 1 – Znak rozpoznawczy

Artykuł 2 – Identyfikacyjne używanie znaku z trzeciego Protokołu

Inkorporowanie, zgodnie z artykułem 3.

Deklaracja złożona przy podpisywaniu Protokołu dodatkowego

Turkey (declaration): "Regarding the "Protocol additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Adoption of an Additional Distinctive Emblem (Protocol III)" and taking into consideration the references to the 1977 Additional Protocols I and II thereof, the Republic of Turkey declares that it is not party to the Additional Protocols I and II"

Republika Turcji (deklaracja): „Uwzględniając postanowienia „Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego (Protokół III)” i biorąc pod uwagę odniesienia do Protokołów Dodatkowych I i II z 1977 roku, Republika Turcji deklaruje, że nie jest stroną Protokołów Dodatkowych I i II.”

Deklaracje złożone przy ratyfikacji Protokołu dodatkowego

Canada:

«Article 6(2) provides inter alia that the High Contracting Parties may permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that «the rights to such use were acquired before the adoption of this Protocol». Given that Canadian legislation enacted to implement Protocol III does not have retroactive application and will enter into force on the date of Canada's ratification of Protocol III, Canada will permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that the rights to such use were acquired before the date of Canada's ratification of Protocol III»

Kanada: „Artykuł 6 ustęp 2 przewiduje między innymi, że Wysokie Umawiające się Strony mogą zezwolić wcześniejszym użytkownikom znaku rozpoznawczego z Protokołu III lub każdego innego znaku stanowiącego jego imitację na dalsze takie używanie, pod warunkiem że „prawo do takiego używania było nabyte przed przyjęciem tego Protokołu”. Biorąc pod uwagę, że ustawodawstwo kanadyjskie przyjęte w celu implementacji Protokołu III nie ma działania retroaktywnego i wejdzie w życie z datą ratyfikacji Protokołu III przez Kanadę, Kanada zezwala wcześniejszym użytkownikom znaku z Protokołu III lub każdego innego znaku stanowiącego jego imitację na dalsze takie używanie, jeżeli prawo do takiego używania było nabyte przed datą ratyfikacji Protokołu III przez Kanadę.”

Izrael:

"The Government of Israel declares that while respecting the inviolability of the additional distinctive emblem provided for in the "Protocol additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Adoption of an Additional Distinctive Emblem (Protocol III)", it is understanding of the Government of Israel that the ratification or the implementation of this protocol does not affect any rights acquired pursuant to reservations made by Israel to the Geneva Conventions of 12 August 1949"

Państwo Izrael: „Rząd Państwa Izrael deklaruje, że szanując nienaruszalność dodatkowego znaku rozpoznawczego, przewidzianego w „Protokole dodatkowym do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku, dotyczącym przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego (Protokół III)”, w rozumieniu Rządu Państwa Izrael ratyfikacja lub implementacja tego Protokołu nie narusza żadnych praw nabytych, zgodnie z zastrzeżeniami złożonymi przez Państwo Izrael do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku”.

Moldova:

"Until the full re-establishment of the territorial integrity of the Republic of Moldova, the provisions of the Convention will be applied only on the territory controlled effectively by the authorities of the Republic of Moldova"

Republika Mołdowy: „Aż do pełnego odtworzenia integralności terytorialnej Republiki Mołdowy, postanowienia Konwencji będą miały zastosowanie jedynie na terytorium efektywnie kontrolowanym przez władze Republiki Mołdowy.”

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min MD/130/09/DP/AM

10)

Warszawa, dnia 26 maja 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 r. (Protokół III), wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-49-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Berek

at